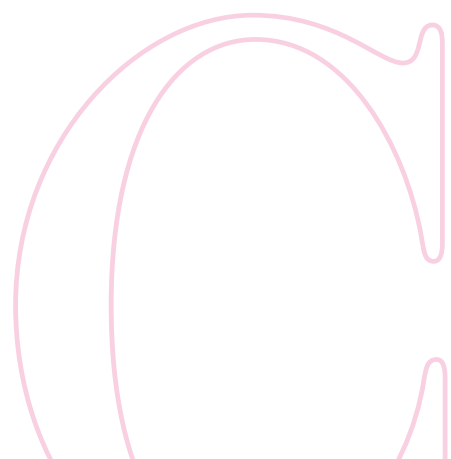

Ten overstaan van 75 dierbaren zeiden Caroline Tensen en Ernst-Jan Smids 'ja' tegen elkaar op het strand van Vlieland. Exclusief in Beau Monde: de bruid, in haar eigen woorden, over haar grote dag. "Het was een sprookje!"

tekst CAROLINE TENSEN foto's EVERT DOORN, PETER SMULDERS

Caroline's personal WEDDING DIARY

Caroline: "We zijn getrouwd! En 'gewoon' op het strand zoals we graag wilden. Het was spannend, we moesten door het onstuimige weer bijna uitwijken naar de kerk, onze alternatieve trouwlocatie, maar het is gelukt. En hoe, want wat wás het een sprookje!"

SIMPEL DOCH ROMANTISCH

De 'grote dag' begon relaxt. Ernst en ik hebben zelfs nog samen onze hond Puck uitgelaten op het strand! De zenuwen sloegen pas toe toen ik me rond drie uur met Leco ging klaar maken. Leco, die ik al 25 jaar ken, was ontroerd. Hij vertrouwde me toe dat hij nooit verwacht had dat hij ooit mijn bruidsmake-up zou verzorgen. Fred van

"Leco was ontroerd, hij had nooit verwacht had dat hij ooit mijn bruidsmake-up zou doen"

Leer, al acht jaar mijn stylist én goede vriend, hielp me met mijn jurk, een prachtige witte creatie van Mary Borsato. Mijn dochter Lotte, Leco en Fred zeiden meteen dat dit 'dé jurk' was toen we aan het passen waren. Geschikt voor het strand, maar ook 'wow' met dank aan het sleepje. Simpel doch romantisch, maar niet té, want ik ben geen romantische vrouw; wel qua karakter, niet qua verschijning, je kunt veel over me zeggen, maar niet dat ik een 'poppetje' ben!

ZING, VECHT, HUIL, LACH...

Gelukkig was Ernst erg gecharmeerd van mijn jurk. Het was heel emotioneel om hem voor het eerst te zien, →

Mijn trouwjurk van Mary Borsato. Met haar samenwerken was heel bijzonder. Wat heeft die vrouw verstand van bruidsjaponnen!

Natuurlijk verzorgde Leco mijn haar en make-up, hij is al 25 jaar mijn visagist én goede vriend.

Om mijn pols droeg ik twee parelkettingen die ooit van mijn moeder, inmiddels overleden, zijn geweest. Zo was ze er toch een beetje bij.

Fred hielp me met mijn jurk. Hij weet wat me wel en niet staat, kent mijn sterke en zwakke kanten. Fred beseft dat ik een vijftigjarige vrouw ben die niet door het sleutelgat past!

Mijn dreamteam. Ik denk dat veel bruidjes jaloers op me zijn!

Met mijn dochter Lotte en mijn zoon Bob. Zo fijn en bijzonder om ons geluk te delen met hen.

Met mijn vader. Ik ben zo dankbaar dat hij er nog is.

Het door Ernst verzorgde bruidsboeket. Hij verraste me ermee toen we elkaar op onze grote dag voor het eerst zagen, onderaan de trap van ons hotel.

onderaan de trap van ons hotel, dat voor de gelegenheid met kaarsen en bloemen was versierd door mijn vaste bloemist uit Bussum. Samen met onze kinderen en bruidsmisje Robbie, de dochter van Leco, reden we naar de strandtent waar de ceremonie gehouden zou worden. Onze gasten waren er al, zij waren met Jeepjes vervoerd. Karin Bloemen zong 'Evergreen' van Barbra

"Ik loop al anderhalve week alleen maar te huilen"

Streisand toen we aankwamen. Zo fijn dat Karin dit voor ons wilde doen. We kennen elkaar al heel lang, gaan eens in de twee maanden eten met een aantal vrouwen die al heel lang in 'het vak' zitten. Tijdens de ceremonie zong ze 'Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder' van Ramses Shaffy, een lied dat veel betekent voor Ernst en mij. Huub Stapel, die ons trouwde, had het nummer ook in zijn speech verwerkt. Ernst en ik waren samen naar Huubs voorstelling 'Mannen komen van Mars, vrouwen van Venus' geweest en waren zo onder de indruk van zijn tekstgevoel dat we hem dolgraag wilden hebben als trouwambtenaar. Gelukkig zei Huub, die ik ook al jaren ken, meteen 'ja'. Ter voorbereiding hebben we met zijn drieën een heel fijne avond gehad vol lachmomenten en goede gesprekken. →

Gelegenheidsrouwambtenaar Huub Stapel. Er werden veel tranen weggepinkt, zag ik uit mijn ooghoeken.

De taart: champagne-chipolata.

Karin is goed in 'groot' én 'klein'. Ik wilde iemand die bij de ceremonie zou zingen, maar ook 's avonds swingend kon optreden. Tijdens de ceremonie werd ze begeleid door pianist Cor Bakker.

Jan en Monique des Bouvrie met hun zoon Jan (links). Ze zijn hele lieve, dierbare vrienden. Jantje heb ik zowat geboren zien worden.

Ik voelde me schatrijk bij de lunch in het Armenhuis.

Diner in 't Badhuys, een restaurant op het strand.

Leco's dochter Robbie was mijn bruidsmisje. We hebben haar samen gevraagd, ze moest er van blozen. Ik vond het toepasselijk omdat ik maar één getuige had, Monica, mijn vriendin die ik al ken van de brugklas.

Onze gasten werden per Jeep naar het strand vervoerd.

Welkom! Bruidspaar en Gasten van Love!

Als man en vrouw terug naar Amsterdam.

Feesten met vrienden en familie bij beachclub de Republiek in Bloemendaal.

Het jawoord vond ik beslist het meest emotionele moment van de dag. Al moet ik toegeven dat ik vanaf zo'n anderhalve week voor de bruiloft eigenlijk alleen maar gehuild heb. Kwam Ernst, gekleed in pak, de trap af, schoot ik al vol. Op de dag zelf had ik ook zo mijn momentjes. Bijvoorbeeld toen ik mijn vader zag, ik ben zo dankbaar dat hij er nog is. En bij het zien van onze kinderen, twee van mij en twee van Ernst, die in alles laten merken dat ze ons dit geluk zo gunnen. Na het jawoord zong Karin 'Love is the message' en was er taart met champagne. Ik ben eigenlijk helemaal geen zoetekauw, maar u snapt dat ik als bruid per se die taart wilde aansnijden, én proeven!

NOG EEN KEER FEEST

's Avonds was er een diner dansant in 't Badhuys. En nee, we hebben niet samen de openingsdans gedaan. Wél hebben we tot diep in de nacht geswingd! Twee avonden later hebben we dat nog eens over gedaan. Dit keer in Bloemendaal. We gaven daar nog een extra feest, omdat niet iedereen mee kon naar Vlieland, maar we wel graag

Judith Wiersema en Estelle Cruijff.

Renate Gerschtanowitz en Nicolette van Dam.

Natuurlijk waren Winston Gerschtanowitz en mijn andere collega's van de 'Postcodeloterij' aanwezig.

Deze jurk is van Claes Iversen, een groot feest om met hem te werken. Knap hoe deze couturier van 'niets' 'iets' weet te maken. Mijn schoenen vond ik pas drie dagen voor het feest!

Ernst is mijn lot uit de loterij, ik heb het getroffen met hem!

Fred liet zich van een verrassend vrouwelijke kant zien. Vroeger trad hij vaak op als travestiet.

onze bruiloft met iedereen wilden vieren. Ernst heeft een reclamebureau en heeft 35 werknemers met wie hij al heel lang werkt, ik heb veel collega's bij de 'Postcodeloterij'. Dus was er voor onze kennissen, vrienden en collega's die niet meekonden naar Vlieland een tweede feest. Ook nu hadden we geluk met het weer, de hemel kleurde strakblauw toen we bij de Republiek aankwamen. Ik in een jurk van Claes Iversen. Wederom wit, maar verder een heel andere japon dan die van Mary. Twee verschillende sferen, maar wel

“Het is zo fijn om ons geluk te delen met iedereen die ons lief is”

twee keer Caroline. Het goede weer was duidelijk een voorbode voor wat zou komen, want ook op onze huwelijksreis, naar het Italiaanse Portofino, lachte de zon ons toe. Terugkijkend kan ik alleen maar zeggen dat ik mijn geluk niet op kan. Ernst is mijn droomman. Hij is charmant, lief, ik kan bij hem mezelf zijn én ik kan vreselijk met hem lachen. Onze relatie is heel makkelijk. Ik hoop met heel mijn hart dat wij samen gezond oud mogen worden.” □